

De lumpsum is achterhaald.

Een aantal jaar geleden gaf ik les in het voortgezet onderwijs in België. Ik had een fulltime baan van 20 lessen per week en klassen van ongeveer 17 leerlingen. Iedereen in de bovenbouw had een academisch diploma in een vak en een lesbevoegdheid. Ik had veel vrijheid. Er was ruim de tijd voor intervisie en professionalisering. Het onderwijs was van hoge kwaliteit.

In Nederland zijn wij heel goed in kwantiteit. Hier geven leraren meer dan 25 lessen per week. Mijn eigen gemiddelde klas telt 27 leerlingen. In Nederland is bovendien een kwart van de leraren onbevoegd.

Een vergelijking met andere landen in Europa geeft hetzelfde beeld. Maar Nederland besteedt *wel* evenveel geld aan onderwijs.

Alleen, *ons* geld verdwijnt in de diepe put van de lumpsum. Het gaat op aan gebouwen, managers, toetsmakers en externe "experts". Dat baat niet en schaadt *wel*! Wekelijks word ik bestookt met aanbiedingen van adviesbureaus vol dure gebakken lucht van slechte kwaliteit. De kwantiteit van dit soort organisaties is enorm. We hebben Cito, KPC, APS, SLO, CPS.... en ga zo maar door. Deze organisaties snoepen geld af van onze scholen met luchtfietserij. Ze hebben geen flauw benul wat er nodig is voor onze kenniseconomie.

In België was er nooit een marktpartij die ons zaken aanbood. Zonder lumpsum was er immers niks te halen. We deden het allemaal zelf.

Leraren verdienen vertrouwen van de overheid. Toets-circussen en adviesbureaus zijn overbodig. Ons geld moet weer daar de kern van ons onderwijs: goed opgeleide leraren en uitstekende arbeidsomstandigheden die *landelijk* zijn vastgelegd. Te beginnen met een lestaak die even groot is als in de rest van Europa. En dat moet *wel* uit Den Haag komen. De overheid dient haar verantwoordelijkheid te nemen. De lumpsum is achterhaald.

Karin den Heijer, lerares wiskunde